

Carrer de la Llacuna, 166, 7a. Planta
08018 Barcelona

RESOLUCIÓ del procediment de tutela de drets núm. 62/2011, instat pel Sr. XXX i la Sra. YYY contra la Direcció General d'Atenció a la Infància i a l'Adolescència del Departament de Benestar Social i Família; el Consell Comarcal del Montsià; i el Consell Comarcal del Baix Camp.

Antecedents

Primer.- En data 15/12/2011 va tenir entrada a l'Autoritat Catalana de Protecció de Dades, la reclamació formulada pel Sr. XXX i la Sra. YYY contra la Direcció General d'Atenció a la Infància i a l'Adolescència del Departament de Benestar Social i Família (en endavant, DGAIA), el Consell Comarcal del Montsià i el Consell Comarcal del Baix Camp, per no haver atès el dret de cancel·lació que havia exercit respecte les seves dades personals que constaven en els informes elaborats pels Equips d'Atenció als Infants i Adolescents (en endavant, EAIA) del Consell Comarcal del Montsià i del Consell Comarcal del Baix Camp. Les persones reclamants aportaven diversa documentació relativa a l'exercici d'aquest dret.

Segon.- D'acord amb l'article 5 b) de la Llei 32/2010, de l'1 d'octubre, de l'Autoritat Catalana de Protecció de Dades, i l'article 117 del Reial decret 1720/2007, de 21 de desembre, pel qual s'aprova el Reglament de desplegament de la Llei orgànica 15/1999, de 13 de desembre, de protecció de dades de caràcter personal (en endavant, RLOPD i LOPD, respectivament), mitjançant escrits de 21/12/2011 es va donar trasllat a totes les entitats afectades per la reclamació de tutela del dret de cancel·lació presentada, per tal que en el termini de 15 dies formulessin les al·legacions que estimessin pertinents.

Tercer.- El Consell Comarcal del Montsià va formular al·legacions mitjançant escrit de data 11/01/2012. Juntament amb l'escrit d'al·legacions s'aportava còpia d'un informe de l'Àrea d'Atenció a les Persones del Consell Comarcal del Montsià emès el 10/01/2012, i una còpia del Decret de la Presidència del Consell Comarcal, de 28/12/2011, pel qual s'havia denegat la sol·licitud de cancel·lació. Amb la documentació aportada el Consell Comarcal del Montsià ve a manifestar el següent:

- Que les persones aquí reclamants són els avis materns d'una menor sotmesa al règim d'acolliment en família extensa, i les dades respecte de les quals pretenen la cancel·lació consten a informes emesos per l'EAIA del Consell Comarcal en el seguiment d'aquesta menor.
- Que la informació que consta a l'expedient de la menor no s'ha de considerar inclosa en un fitxer, atès que es va obtenir preguntant, interrogant, investigant i buscant aquells antecedents.
- Que la LOPD entra en joc respecte als fitxers i no s'aplica a la informació que no estigui estructurada conforme a criteris específics.
- Que en el present cas prevalien els drets fonamentals de la menor, d'acord amb el que disposa la Llei 14/2010, de 27 de maig, dels drets i les oportunitat en la infància i l'adolescència.
- Que les persones reclamants no han afirmat que la informació objecte de cancel·lació no sigui certa.

Carrer de la Llacuna, 166, 7a. Planta
08018 Barcelona

- Que la informació s'ha obtingut de forma voluntària i pacífica directament dels familiars que l'han facilitada.
- Que aquesta informació es considera necessària per defensar i garantir els drets de la menor.
- Que una de les funcions que té atorgades l'EAIA és la d'estudi diagnòstic, que comporta efectuar una valoració del context personal, familiar i social de la persona menor on constin els factors de protecció i/o desprotecció de l'entorn familiar, així com el pronòstic de recuperabilitat de les capacitats parentals.
- Que l'eina utilitzada per realitzar la valoració esmentada és l'entrevista.
- Que en el present cas, d'acord amb les seves funcions, l'EAIA es va entrevistar amb diversos familiars de la menor, i és a través d'aquesta via que es va obtenir la informació que els reclamants pretenen es cancel·li.
- Que l'EAIA va traspasar tota la informació a la DGAIA, que és qui va emetre la resolució administrativa corresponent sobre la guarda de la menor.
- Que a petició del Jutjat de 1a Instància núm. 3 d'Amposta, la DGAIA va enviar una còpia parcial de l'expedient a l'òrgan judicial esmentat.
- Que es procedeix a notificar la resolució de desestimació de la petició de cancel·lació formulada per les persones reclamants.

Quart.- Per mitjà d'escrit de 12/01/2012 la DGAIA va formular al·legacions, consistents en la remissió a la resolució de 17/11/2011, de la que s'aportava una còpia, i per la qual aquesta entitat inadmetia, per manca de competència material, la cancel·lació de les dades personals sol·licitada per les persones reclamants.

Cinquè.- Per la seva banda, el Consell Comarcal del Baix Camp, a través d'escrit de 13/01/2012, també va formular al·legacions en el següent sentit:

- Que l'actuació de l'EAIA del Consell Comarcal del Baix Camp va intervenir a sol·licitud dels Serveis Territorials de la DGAIA a Tarragona, i va emetre dos informes sobre la situació de determinats familiars de la menor sotmesa al règim d'acolliment.
- Que aquesta actuació de l'EAIA del Consell Comarcal del Baix Camp es va dur a terme atenent els indicadors de valoració de risc social i de desemparament establerts a la Llei 14/2010.
- Que per emetre aquesta valoració es va recollir la informació estrictament necessària per determinar la situació de la menor afectada, dels seus oncles materns i del seu entorn familiar, amb el propòsit de formular la corresponent proposta sobre les mesures de protecció a adoptar, que garantissin la cura del menor i el correcte desenvolupament de la seva personalitat.
- Que aquesta actuació es trobaria emparada per la Llei 14/2010 i la Llei 12/2007, d'11 d'octubre, de serveis socials.
- Que no és procedent atendre la petició de cancel·lació, atès que cal continuar garantint el correcte tractament de les dades recollides en l'expedient incorporat al corresponent fitxer.
- Que la resposta a la sol·licitud de cancel·lació el 10/11/2011 es va posposar fins que es dugués a terme una reunió conjunta amb la DGAIA i el Consell Comarcal del Montsià, la qual es va efectuar el 20/12/2011, motiu pel qual s'informava a

Carrer de la Llacuna, 166, 7a. Planta
08018 Barcelona

l'Autoritat que es donaria resposta a aquella sol·licitud, sobre la base de tot el que s'havia exposat en l'escrit d'al·legacions.

Fonaments de Dret

Primer.- És competent per resoldre aquest procediment la Directora de l'Autoritat Catalana de Protecció de Dades, d'acord amb els articles 5.b) i 8.2.b) de la Llei 32/2010, de l'1 d'octubre, de l'Autoritat Catalana de Protecció de Dades.

Segon.- L'article 16 de la LOPD, relatiu al dret de cancel·lació, determina el següent:

"1. El responsable del tractament té l'obligació de fer efectiu el dret de rectificació o cancel·lació de l'interessat en el termini de deu dies.

2. Han de ser rectificades o cancel·lades, si s'escau, les dades de caràcter personal el tractament de les quals no s'ajusti al que disposa aquesta Llei i, en particular, quan aquestes dades siguin inexactes o incompletes.

3. La cancel·lació dóna lloc al bloqueig de les dades, i només s'han de conservar a disposició de les administracions públiques, els jutges i els tribunals, per a l'atenció de les possibles responsabilitats nascudes del tractament, durant el termini de prescripció d'aquestes responsabilitats. Complert aquest termini, s'ha de procedir a la supressió.

4. Si les dades rectificades o cancel·lades han estat comunicades prèviament, el responsable del tractament ha de notificar la rectificació o la cancel·lació efectuada a qui s'hagin comunicat, en cas que aquest últim mantingui el tractament, que també ha de procedir a la cancel·lació.

5. Les dades de caràcter personal han de ser conservades durant els terminis que preveuen les disposicions aplicables o, si s'escau, les relacions contractuals entre la persona o l'entitat responsable del tractament i l'interessat."

Per la seva banda, l'article 31.2 del RLOPD, disposa el següent:

"2. L'exercici del dret de cancel·lació dóna lloc al fet que se suprimeixin les dades que siguin inadequades o excessives, sens perjudici del deure de bloqueig conforme a aquest Reglament. (...)"

L'article 32 del RLOPD, apartats 1 i 2, determina el següent:

"1. (...)

En la sol·licitud de cancel·lació, l'interessat ha d'indicar a quines dades es refereix, i ha d'aportar a aquest efecte la documentació que ho justifiqui, si s'escau.

2. El responsable del fitxer ha de resoldre sobre la sol·licitud de rectificació o cancel·lació en el termini màxim de deu dies a comptar de la recepció de la sol·licitud. Transcorregut el termini sense que de forma expressa es respongui a la petició, l'interessat pot interposar la reclamació que preveu l'article 18 de la Llei orgànica 15/1999, de 13 de desembre.

En cas que no disposi de dades de caràcter personal de l'afectat, igualment l'hi ha de comunicar en el mateix termini."

D'altra banda, l'article 18 de la LOPD, referent a la tutela dels drets d'accés, rectificació, oposició i cancel·lació, estableix en els seus apartats 1 i 2 el següent:

"1. Les actuacions contràries al que disposa aquesta Llei poden ser objecte de reclamació pels interessats davant l'Agència de Protecció de Dades, en la forma que es determini per reglament.

2. L'interessat al qual es denegui, totalment o parcialment, l'exercici dels drets d'oposició, accés, rectificació o cancel·lació, ho pot posar en coneixement de l'Agència de Protecció de Dades o, si s'escau, de l'organisme competent de cada comunitat autònoma, que s'ha d'assegurar de la procedència o improcedència de la denegació."

En consonància amb l'anterior, l'article 16.1 de la Llei 32/2010, de l'Autoritat Catalana de Protecció de Dades, disposa el següent:

"1. Les persones interessades a les quals es denegui, en part o totalment, l'exercici dels drets d'accés, de rectificació, de cancel·lació o d'oposició, o que puguin entendre desestimada llur sol·licitud pel fet de no haver estat resolta dins el termini establert, poden presentar una reclamació davant l'Autoritat Catalana de Protecció de Dades."

Tercer.- Com a primera qüestió, abans d'entrar en el fons de l'assumpte, es fa necessari abordar la fonamentació explicitada en el Decret de la Presidència del Consell Comarcal del Montsià (núm. 2011/324), de 28/12/2011, per denegar la sol·licitud de cancel·lació. Així, en aquesta resolució s'argumenta que la LOPD no s'aplicaria a les dades de caràcter personal incloses en l'expedient de la menor –i per tant tampoc el dret de cancel·lació exercit-, atès que *"La informació que consta a l'expedient de la menor en cap cas s'ha de considerar inclosa en un fitxer estructurat o automatitzat, són informes obtinguts directament de familiars i que s'han utilitzat per preparar i fonamentar la Resolució dels Serveis Territorials del Menor que té com a únic objectiu la seva protecció (...) La informació que precisa el personal de l'àrea d'atenció al menor per a defensar i protegir els menors, difícilment es pot trobar en fitxers sinó que cal obtenir-la preguntant, interrogant, investigant, buscant aquells antecedents que permetin als tècnics emetre una avaluació de la situació del menor a fi i efecte d'aplicar solucions que el beneficiïn, independentment que agradin o no als familiars afectats, com s'ha fet en aquest cas"*.

Doncs bé, com a primera consideració cal deixar clar que l'efectivitat del dret fonamental a la protecció de dades, també denominat per la jurisprudència i la doctrina com dret a l'autodeterminació informativa, i en particular les facultats expressament reconegudes per la pròpia LOPD, com seria el cas dels drets d'accés, rectificació, cancel·lació i oposició, no es poden limitar només a les dades que formin part d'un *"fitxer estructurat o automatitzat"*, en el sentit restrictiu que sembla patrocinar el Consell Comarcal del Montsià.

De fet, aquest argument en el qual el Consell Comarcal basava la seva denegació al dret de cancel·lació, entra en contradicció amb una realitat creada i assumida pel

Carrer de la Llacuna, 166, 7a. Planta
08018 Barcelona

propi Consell Comarcal, com és l'existència del fitxer del qual n'és responsable, denominat "Benestar Social", que consta inscrit al Registre de Protecció de Dades de Catalunya depenent d'aquesta Autoritat, i que té com a finalitat gestionar la informació relativa a les persones sol·licitants de serveis socials, i que preveu que les dades personals allí incorporades es puguin obtenir mitjançant entrevistes.

L'article 3 b) de la LOPD, defineix fitxer com "*qualsevol conjunt organitzat de dades de caràcter personal, sigui quina sigui la forma o la modalitat de creació, emmagatzematge, organització i accés.*"

En aquest sentit, el Tribunal Suprem en sentència de 10/11/2011, manifestava el següent:

"Es claro que nos encontramos ante un fichero, en el amplio sentido de la LOPD y Directiva 95/46 /CE, pues la información que se recoge está constituida por datos personales, especialmente protegidos además, de acuerdo con el artículo 7 LOPD, por afectar a las creencias religiosas, y está también presente la nota o elemento de organización, como se demuestra, como indica el Abogado del Estado en su escrito de oposición al recurso, por el hecho de que habiendo solicitado la interesada información sobre sus datos en poder de la Entidad religiosa, estos datos fueron localizados y la información fue facilitada, sin que conste, ni la Entidad religiosa haya alegado siquiera, que fuera precisa adicional información u otros datos distintos al nombre y apellidos para acceder a la información de que se trataba."

Esta característica de tratarse precisamente de un conjunto organizado de datos es lo que permite afirmar la presencia de un fichero de datos personales, en los términos del artículo 3.b) LOPD, a diferencia de lo ocurrido en los casos citados por la Entidad recurrente, que se refieren a los Libros de Bautismo, los cuales no fueron considerados por esta Sala del Tribunal Supremo como ficheros de datos, porque como razonaba la sentencia de 19 de septiembre de 2008 (recurso 6031/2007), los datos personales no están recogidos en dichos Libros de Bautismo como un conjunto organizado, tal y como exige el artículo 3.b) de la LOPD, sino que se trata de una pura acumulación de datos, "...que comporta una difícil búsqueda, acceso e identificación en cuanto no están ordenados ni alfabéticamente, ni por fecha de nacimiento, sino sólo por las fechas de bautismo, siendo absolutamente necesario el conocimiento previo de la Parroquia donde aquel tuvo lugar..."

En definitiva, s'ha de considerar que les dades personals dels reclamants formaven part d'un conjunt de dades personals que formaven part del fitxer titularitat del Consell Comarcal del Montsià abans esmentat, motiu pel qual en el present cas és de plena aplicació la LOPD. I no està de més afegir que fins i tot per a l'eventual cas que les dades personals objecte de cancel·lació no haguessin estat incloses en un fitxer, entès com a conjunt organitzat segons la definició de l'article 3.b) de la LOPD, també seria d'aplicació la LOPD, i això pel fet de ser objecte de tractament, concepte utilitzat de forma reiterada per la LOPD, i en particular per l'art. 16, en el qual es regula el dret de cancel·lació.

Quart.- Un cop efectuada aquesta consideració prèvia, cal abordar primerament una queixa de caràcter formal efectuada per les persones reclamants, com és que el Consell Comarcal del Montsià i el Consell Comarcal del Baix Camp no haurien resolt la seva petició de cancel·lació.

Certament, consta acreditat que les sol·licituds de cancel·lació presentades en data 31/10/2011 davant els dos Consells Comarcals esmentats, només van tenir resposta un cop aquests ens van tenir coneixement de l'existència de la present reclamació, a través del trasllat donat per l'Autoritat a fi que formulessin al·legacions, extrem que han reconegut els propis Consells Comarcals.

Doncs bé, d'acord amb el que estableixen els articles 16.1 de la LOPD i 32.2 del RLOPD, el responsable del tractament ha de resoldre sobre la sol·licitud de cancel·lació en el termini màxim de deu dies a comptar de la recepció de la sol·licitud. Així, en el present supòsit tant el Consell Comarcal del Montsià com el Consell Comarcal del Baix Camp van incomplir amb escreix el termini previst a l'efecte, la qual cosa ha de comportar, per raons formals, l'estimació parcial de la present reclamació de tutela del dret de cancel·lació.

Cinquè.- Arribat aquest punt, és procedent ja entrar a analitzar els aspectes de fons, és a dir, si les persones reclamants tenien dret a la cancel·lació sol·licitada i que li fou denegada, relativa a les dades personals que s'haurien incorporat a l'expedient administratiu referit a la tutela de la seva néta, en la tramitació del qual haurien participat les entitats reclamades. Així, en el present fonament de dret, s'abordarà la procedència del dret de cancel·lació exercit davant els Consells Comarcals del Montsià i del Baix Camp; i en el següent fonament de dret, es dirimirà si la resposta efectuada per la DGAIA s'ajustava a dret.

Com a punt de partida cal tenir en compte que els articles 16 LOPD i 31.2 RLOPD regulen el dret de cancel·lació com el dret de l'afectat a que se suprimeixin les dades que siguin inadequades o excessives, sense perjudici del deure de bloqueig. Així, el dret de cancel·lació regulat a la LOPD és un dret personalíssim i constitueix una de les facultats essencials que integren el dret fonamental a la protecció de dades de caràcter personal.

És per això que les limitacions a aquest dret de cancel·lació han de ser les mínimes atès que mitjançant el seu exercici es garanteix l'efectivitat del dret fonamental a la protecció de dades de caràcter personal. Així, els casos en què la pròpia LOPD exceptua el dret de cancel·lació es recullen al seu article 16, apartats 3 i 5; i també a l'article 33, punts 1 i 2, del RLOPD.

En el present cas, les persones reclamants van sol·licitar la cancel·lació de les seves dades de caràcter personal tractades en el si del procediment per a l'adopció de les mesures de protecció dels infants i adolescents desemparats (art. 121 de la Llei 14/2010), consistent en l'acolliment de la seva néta en família extensa.

En concret, els reclamants centren la seva petició de cancel·lació en les afirmacions i manifestacions relatives a fets i accions recollides per escrit en diversos dels informes

Carrer de la Llacuna, 166, 7a. Planta
08018 Barcelona

que integren el procediment abans esmentat, incloses a partir de les manifestacions formulades per dos dels seus fills i la parella d'un d'aquests en entrevistes dutes a terme amb personal de l'EAIA del Montsià, així com respecte les valoracions efectuades pels serveis socials comarcals en relació a la seva conducta, comportaments i actituds.

Doncs bé, el procediment d'adopció de mesures de protecció -el qual finalitza amb resolució emesa per la DGAIA (arts. 128 de la Llei 14/2010 i 52 del Decret 2/1997, de 7 de gener, pel qual s'aprova el Reglament de protecció dels menors desemparats i de l'adopció)-, contempla que els equips tècnics competents elaborin una sèrie d'informes en què valorin la idoneïtat dels candidats a acollir el menor desemparat.

En aquest sentit, l'article 127.4 de la Llei 14/2010, al regular l'adopció de la mesura de protecció dels infants i adolescents desemparats consistent en l'acolliment en família extensa, estableix el següent:

"4. L'elecció dels familiars en l'acolliment simple o permanent en família extensa s'ha de fer tenint en compte, en tot cas, que els que volen acollir l'infant o l'adolescent han mostrat prou interès pel seu benestar, que hi ha vincle afectiu, que tenen la capacitat de preservar-lo de les condicions que van generar la situació de desemparament, i una aptitud educadora adequada. Així mateix, no hi ha d'haver oposició a l'acolliment per part de les persones que conviuen en el domicili dels acollidors."

Aquesta valoració que correspon efectuar als EAIA (art. 16 Decret 2/1997) dels ens locals (art. 35.3 Llei 12/2007) es troba desenvolupada en el Títol III del Decret 2/1997, pel qual es regula el procediment per a l'adopció de mesures, i en concret, l'acolliment familiar.

Així, l'article 57 del Decret 2/1997, al regular l'acolliment simple en família extensa, disposa:

"L'elecció dels familiars es farà tenint en compte, en tot cas, que aquells que vulguin acollir el menor hagin mostrat prou interès pel benestar d'aquest, que hi hagi vincle afectiu, que tinguin la capacitat de preservar-lo de les condicions que van generar la situació de desemparament, i una aptitud educadora adequada. Així mateix, serà necessari que no hi hagi oposició a l'acolliment per part de les persones que convisquin en el domicili dels acollidors."

D'altra banda, l'article 13 de la mateixa disposició reglamentària estableix que:

"Per proposar la mesura de protecció adequada per a l'atenció i desenvolupament integral del menor, s'analitzarà i estudiarà la seva situació de risc i la realitat personal, social i familiar. L'anàlisi es portarà a terme en el propi medi natural del menor, o bé als centres d'acolliment o a les famílies acollidores. L'anàlisi de la situació de risc comportarà l'avaluació raonada de l'estat físic, psicològic, afectiu, educatiu i sociofamiliar del menor."

Carrer de la Llacuna, 166, 7a. Planta
08018 Barcelona

Doncs bé, de conformitat amb el règim jurídic exposat fins aquí, es pot concloure que per tal d'adoptar la mesura de protecció dels infants i adolescents relativa a l'acolliment, és necessària la valoració per part dels EAIA de determinats aspectes de l'entorn familiar del menor, i en especial, d'aquells que hagin mostrat interès en acollir el menor.

Per aquest motiu, aquesta valoració sempre s'ha d'efectuar conforme al criteri dels professionals dels serveis socials participants en dit procediment, la qual cosa inclou l'ús de les eines previstes a l'efecte, com és el cas del desenvolupament d'entrevistes (art. 10 del Decret 2/1997), en les quals òbviament és necessari recollir dades personals relatives a les persones familiars del menor afectat. En qualsevol cas, la decisió sobre la necessitat d'incloure en els informes corresponents les dades personals facilitades en les entrevistes, s'emmarca en l'àmbit d'actuació dels professionals competents, sense que correspongui a aquesta Autoritat revisar el seu criteri. Això, sense perjudici d'allò que poguessin determinar les autoritats judicials competents, tant en allò referent a la impugnació de la resolució per la qual s'adopta la mesura de protecció, com en allò referent a eventuais falsedats en què haguessin pogut incórrer les persones que van facilitar informació.

A aquest respecte, cal tenir en compte que tant el Consell Comarcal del Montsià com el Consell Comarcal del Baix Camp han manifestat que la informació continguda en els informes elaborats pels seus EAIA era necessària per realitzar la proposta de mesura de protecció adequada per a l'atenció i desenvolupament integral de la menor afectada, d'acord amb el que disposa l'article 13 del Decret 2/1997.

Així doncs, tant la Llei 14/2010 com la normativa que desenvolupa aquesta, habiliten el tractament de les dades de caràcter personal que aquí són objecte de la present reclamació, sempre i quan sigui necessària per a l'adopció de la mesura de protecció abans referida. En conseqüència, i de conformitat amb allò que han exposat les entitats reclamades, les dades personals controvertides s'han de considerar adequades i no excessives per a la finalitat perseguida. I aquesta consideració sobre el caràcter adequat i no excessiu en el moment de la recollida de les dades, es manté també en el moment actual. A aquest respecte, és oportú assenyalar que l'article 101.3 de la Llei 14/2010, referit a l'expedient de l'infant i l'adolescent, disposa:

"3. L'expedient de l'infant o adolescent ha de romandre obert fins que fineixi l'actuació protectora o fins la majoria d'edat, llevat, en aquest darrer cas, dels expedients assistencials."

Així, la informació referent a les persones aquí reclamants, continguda en informes que formen part de l'expedient administratiu sobre la tutela de la seva néta, no pot ésser objecte de cancel·lació fins que finalitzi l'actuació protectora o fins a la majoria d'edat de la menor afectada, ja que el precepte transcrit imposa la seva conservació. Això, sens perjudici dels terminis de conservació dels documents que resultin per l'aplicació de la taula d'avaluació documental corresponent, segons el previst a la Llei 10/2001, de 13 de juliol, d'arxius i documents. És per això, que procedeix la desestimació de la present reclamació de tutela de drets.

Carrer de la Llacuna, 166, 7a. Planta
08018 Barcelona

En definitiva, i des de la perspectiva del dret de cancel·lació regulat a la LOPD i al RLOPD, en relació a les dades tractades en el marc del procediment per adoptar les mesures de protecció de la menor afectada i tractades pel Consell Comarcal del Montsià i pel Consell Comarcal del Baix Camp, procedeix desestimar la present reclamació de tutela del dret de cancel·lació en allò referent al fons de l'assumpte, atès que les dades recollides en els informes esmentats no es poden considerar com inadequades ni tampoc excessives, així com perquè existeix un deure de conservació de la documentació.

Sisè.- Finalment, pel que fa a la reclamació contra la DGAIA, aquesta es centrava en la incorporació a l'expedient administratiu dels informes emesos pels consells comarcals reclamats abans abordats. Davant la sol·licitud de cancel·lació rebuda per la DGAIA, aquesta entitat va dictar resolució d'inadmissió de data 17/11/2011, per manca de competència material, per considerar que no li corresponia decidir sobre la cancel·lació d'informació continguda en informes elaborats per altres administracions.

A aquest respecte, si tal com sembla inferir-se de les presents actuacions, a partir de la comunicació efectuada pels Consells Comarcals a la DGAIA per tal que adoptés la resolució corresponent, aquest òrgan va incorporar en els seus propis fitxers la informació personal respecte la qual es va sol·licitar la cancel·lació davant la DGAIA i després ha estat objecte de la present reclamació, la DGAIA ostentaria també la condició de responsable de fitxer o tractament, davant el qual les persones afectades podrien exercir els seus drets d'accés, rectificació, cancel·lació i oposició. Per tant, la resolució d'inadmissió de 17/11/2011 no es considera ajustada a dret, ja que la DGAIA era l'òrgan competent per decidir envers la procedència de la cancel·lació de les dades de les persones reclamants incorporades en els seus fitxers, motiu pel qual, el que procedia era la denegació de la sol·licitud de cancel·lació, pels mateixos arguments que han servit per motivar la desestimació de la reclamació respecte al Consell Comarcal del Montsià i al Consell Comarcal del Baix Camp.

És per això que també procedeix estimar la reclamació formulada respecte la DGAIA, per motius formals, atès que no era procedent la inadmissió de la sol·licitud de cancel·lació. Quant al fons de la reclamació, procedeix la seva desestimació, atès que -tal com ja s'ha dit- les dades objecte de cancel·lació no eren inadequades ni excessives, i a més, existia un deure de conservació de les mateixes.

Per tot el que s'ha exposat,

RESOLC

Primer.- Estimar en part, per motius formals, la reclamació de tutela formulada pel Sr. XXX i la Sra. YYY, contra el Consell Comarcal del Montsià i el Consell Comarcal del Baix Camp, per no contestar en el termini de 10 dies la sol·licitud d'exercici del dret de cancel·lació, i desestimar la reclamació quant al fons de l'assumpte, atès que no procedeix la cancel·lació sol·licitada, en base als motius exposats en el fonament de dret cinquè.

Carrer de la Llacuna, 166, 7a. Planta
08018 Barcelona

Segon.- Estimar en part, per motius formals, la reclamació de tutela formulada pel Sr. XXX i la Sra. YYY contra la Direcció General d'Atenció a la Infància i a l'Adolescència del Departament de Benestar Social i Família, per no ser ajustada a dret la resolució d'inadmissió de la sol·licitud d'exercici del dret de cancel·lació, i desestimar-la quant al fons de l'assumpte, ja que tampoc no procedeix la cancel·lació sol·licitada, en base als motius exposats en el fonament de dret sisè.

Tercer.- Notificar aquesta resolució a la Direcció General d'Atenció a la Infància i a l'Adolescència del Departament de Benestar Social i Família, al Consell Comarcal del Montsià, al Consell Comarcal del Baix Camp i a les persones reclamants.

Quart.- Ordenar la publicació de la Resolució al web de l'Autoritat (www.apd.cat), de conformitat amb l'article 17.2 de la Llei 32/2010, de l'1 d'octubre.

La directora,

Esther Mitjans Perelló

Barcelona, 1 de març de 2012